

Drodzy Rodzice!

Oddaniu dziecka do żłobka może towarzyszyć wiele wątpliwości: czy moje dziecko przyzwyczai się do opiekunek?

Czy będzie tęskniło?

Czy odnajdzie się w nowej sytuacji?

w końcu, czy relacja, która Was łączy, nie osłabnie?

Do tej pory to Wy – Rodzice i najbliższe osoby z Waszego otoczenia byliście całym światem dla swojego dziecka. To Państwo poznaliście już potrzeby, upodobania, preferencje i sposoby komunikowania się swojego malucha. Łączy Was bardzo bliska więź, która kształtuje się między 6 a 8 miesiącem życia, a więc wtedy, gdy większość dzieci przebywa pod opieką rodziców. Dzięki tej specyficznej - ufnej więzi wasze dziecko w niedalekiej przyszłości będzie pewne siebie, chętnie będzie poznawać otoczenie i nawiązywać relacje z innymi.

Jednym z założeń naszej placówki jest, aby dzieci, które do nas przyjdą znalazły miejsce w którym będą się czuły bezpieczne, będą wysłuchane i zrozumiane. Nie chcemy ich oceniać, ale zaakceptować ze wszystkimi ich wadami i zaletami.

Pragniemy stworzyć wszystkim dzieciom warunki jak najbardziej zbliżone do domowych. Warunki te w naszym żłobku tworzy cały personel o dużym doświadczeniu zawodowym i wysokich kwalifikacjach pedagogiczno-opiekuńczych, łącznie z obsługą administracyjno-biurową.

Staramy się aby dzieci w żłobku wzrastały w atmosferze pełnej miłości i akceptacji, bo tylko wtedy ono buduje obraz świata i otoczenia jako przyjaznego jemu. Dziecko wówczas odczuwa ciekawość poznawczą, a nie lęk.

Podstawowym zadaniem placówki jest wykonywanie działań opiekuńczo-wychowawczych, które w swych założeniach stawiają na wszechstronny rozwój maluchów, zgodnie z indywidualnymi ich oczekiwaniami i potrzebami oraz na kształtowanie u dziecka szeroko pojętej samodzielności.

Nasz personel dokłada wszelkich starań, aby dzieci znajdujące się pod jego opieką czuły się bezpiecznie, komfortowo.

Zatrudniane przez nas osoby są do tego przygotowane pod względem merytorycznym. Państwa dziecko będzie pod fachową opieką. Panie/ciocie zajmujące się dziećmi w żłobku na ogół są absolwentkami studiów pedagogicznych, szkół opiekunek dziecięcych lub pielęgniarских. Mają sporą wiedzę na temat wychowania i rozwoju dziecka, adekwatnie reagują na potrzeby dzieci, angażują się w kształtowanie i rozwijanie zdolności poznawczych oraz kompetencji społecznych swoich podopiecznych z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb Maluszków.

Pójście dziecka do żłobka to w jego życiu wielkie wydarzenie. Do nowej sytuacji może przyzwyczajać się w kilka tygodni. Dziecko w tym czasie oswaja się z nowymi osobami, uczy się cierpliwości, zasad przebywania i zabaw w grupie, akceptacji innych dzieci i opiekunek.

W przygotowaniu dziecka do nowego etapu w jego życiu, jakim jest pójście do żłobka, bardzo ważną rolę odgrywają Rodzice.

Dziecko idzie do żłobka – jak pomóc dziecku w procesie adaptacji

1. Przed planowanym terminem oddania dziecka do żłobka, ureguluj jego rozkład dnia według tego rytmu, jaki tam obowiązuje. Dzięki temu twojemu dziecku będzie łatwiej oswoić się z codziennymi zasadami w nowym miejscu. Podawaj mu jedzenie regularnie, kładź do spania o stałych porach, wieczorem usypiaj nieco wcześniej, by wstawanie poranne nie było problemem.

Opowiadaj dziecku, co będzie robiło w żłobku i gdzie Ty będziesz w tym czasie. Zaproponuj dziecku zabawę w żłobek. Odgrywajcie razem scenki rozstania, zamieniając się rolami. To ty bądź dzieckiem, a dziecku pozwól być dorosłym rodzicem. Udawajcie, że się żegnacie, możecie machać do siebie, dawać buziaki. Jeżeli dziecko bywa smutne, ty jako dziecko też możesz się smucić. Najpierw pozwól maluszkowi pokazać, jak się żegna. Później pokaż mu sam/a, w jaki sposób można się dobrze rozstać.

- 2. W okresie adaptacji do żłobka dziecko potrzebuje od Ciebie dużo cierpliwości, wyrozumiałości.** Zapewnij mu codzienny ruch na świeżym powietrzu, który będzie pomocny w odreagowaniu emocji, napięć.
- 3. Jeśli jest to możliwe, w początkowym okresie adaptacji (dwa tygodnie) zostawiaj dziecko w żłobku na krócej.** Niech dziecko zostaje najpierw na dwie godziny by miało czas na to, aby stopniowo przyzwyczać się do twojej przedłużającej się nieobecności. Jeśli nie musisz, nie znikaj pierwszego dnia na siedem godzin, ponieważ dla dziecka twoja długa nieobecność może okazać się zbyt trudna.
- 4. Postaraj się nie okazywać dziecku zaniepokojenia czy zniecierpliwienia przy oddawaniu do żłobka.** W taki sposób Twoje negatywne emocje udzielą się malcowi.
- 5. Rano unikaj przeciągających się w nieskończoność pożegnań.** Przytul dziecko, zapewnij o swojej miłości, powiedz, kto po nie przyjdzie i kiedy (np. po obiedzie). Przyprowadź maluszka do żłobka, rozbierz i wprowadź na salę, oddając pod opiekę pani Opiekunki. Ważne, by rozstanie odbyło się szybko i sprawnie. Każde dodatkowe pożegnanie, ponowne przytulenie sprawia, że dziecko koncentruje się na swoich emocjach, płaczu i coraz trudniej jest mu się uspokoić. Czas na wspólne utulanie wykorzystajcie w domu. Przedłużanie chwili pożegnania nie służy ani dziecku, ani żadnemu z opiekunów.
- 6. Zapukaj do drzwi i poczekaj na opiekuna. Ta sama zasada obowiązuje przy odbieraniu dziecka ze żłobka.** Niepotrzebne otwieranie drzwi i częste

zagłądanie obcych twarzy wywołuje u dzieci niepokój i płacz. Czekanie przed drzwiami wynika ze względów higieniczno-sanitarnych, bezpieczeństwa, komfortu psychicznego. Żłobek pod względem komfortu psychicznego jest dla małych dzieci jak drugi dom. Na widok obcej mamy niektóre dzieci mogą się rozchwiać emocjonalnie, i zacząć tęsknić, płakać za swoją.

- 7. Po pożegnaniu się z dzieckiem, NIE ZAGLĄDAJ ponownie do sali, po to by sprawdzić, jak „radzi” sobie Twoja pociecha.** Jeżeli chcesz dowiedzieć się jak sobie radzi w żłobku, zadzwoń i zapytaj. Na pewno uzyskasz taką informację.
- 8. Pozwól dziecku zabrać do żłobka jego jedną ulubioną zabawkę lub rzecz** (misia, lalkę, poduszkę), dzięki której będzie się czuło bezpieczniej, spokojniej.
- 9. Nie obiecuj nagrody materialnej za to, że dziecko zostanie bez ciebie i nie będzie płakać.** W ten sposób obarczasz dziecko zbyt dużą odpowiedzialnością. Płacz pomaga zmniejszyć lęk, jest sposobem odreagowania, uwolnienia nagromadzone emocje. Obdarzaj malucha buziakami, przytulaniem, swoją obecnością. Pamiętaj też, jeśli dziś kupisz mały prezent, z każdym następnym dniem oczekiwania dziecka będą większe. Ono powinno poradzić sobie z uczuciami dla siebie, nie dla prezentu. Świadomość że to potrafi, da mu siłę na przyszłość.
- 10. Nie strasz swojej pociechy żłobkiem** (np. „Pani w żłobku nauczy Cię porządku”). Takie słowa wzbudzą w dziecku lęk, zachwieją poczucie bezpieczeństwa i skutecznie zniechęcą do żłobka.
- 11. Nigdy nie wprowadzaj kilku istotnych zmian w życiu małego człowieka jednocześnie.** Metoda małych kroków jest najlepsza. Posyłając dziecko do żłobka odłóż w czasie rezygnację z pieluchy, smoczka, butelki. Łatwiej przywyknąć dziecku do jednej zmiany w danym momencie niż do kilku naraz.
- 12. Bądź konsekwentna/y.** Jeśli jesteście zdecydowani, że dziecko będzie chodziło do żłobka, nie zrażajcie się niepowodzeniami. One są częścią rozwoju. Gdy mały człowiek uczy się wchodzić na schody, rodzic nie wnosi go na rękach na ich szczyt. Rodzic powinien stać tuż za plecami dziecka, by go wspierać i złapać,

lecz pozwala mu zdobywać samodzielnie kolejne stopnie. Jeżeli osvajanie nowego miejsca trwa – waszym zdaniem – zbyt długo, jeśli zmiany zachowania są trudne dla wszystkich, nie jest to jeszcze powód, by od razu rezygnować z żłobka. Warto w tej sytuacji zasięgnąć opinii pań opiekunek, dyrektora. Nauczyć się, jak można pracować ze swoim dzieckiem by nie uciekać od problemu, lecz pomóc się z nim uporać.

13. Działaj wspólnie z drugim rodzicem. W swoich działaniach, decyzjach bądźcie razem. Nie każ dziecku wybierać między rodzicami. Jeżeli postanowiliście coś razem, nie zmieniajcie tego postanowienia osobno.

14. Pamiętaj, że każde dziecko ma swój czas dorastania do wymogów życia.

Może się okazać, że mimo waszych wysiłków dziecko nie jest jeszcze gotowe, by pozostawać w żłobku. To zdarza się rzadko i nie znaczy, że ono się nie nadaje. Każde dziecko się nadaje! Wasz maluch może potrzebować jedynie więcej czasu, by poradzić sobie z rozstaniem. Warto wtedy nie działać na siłę, lecz poczekać miesiąc lub kilka, by dziecko zaczęło współpracować, by chciało zostać z kimś innym. Wówczas także nie podejmujcie pochopnej decyzji wyłącznie w oparciu o własne przemyślenia, lecz porozmawiajcie o niej z kimś jeszcze – z opiekunką, z dyrektorem.

Do najczęstszych problemów związanych ściśle z trudnościami adaptacyjnymi u dzieci zalicza się:

- ° Płacz, krzyk, histeria – jako naturalne sposoby odreagowania stanu napięcia związanego z rozłąką,
- ° Napady złości, agresji jako przejaw niezadowolenia,
- ° Odmawianie przyjmowania posiłków w żłobku – jako wyraz buntu, sprzeciwu.

Są to naturalne objawy występujące w tym okresie. W większości przypadków mają one charakter przejściowy. Długość procesu adaptacji zależy w dużej mierze od wieku dziecka, które po raz pierwszy przekroczyło próg żłobka.

Rozwój dziecka w pierwszych latach życia jest bardzo intensywny. Można w nim wyodrębnić przeplatające się okresy równowagi i nierównowagi. Jak łatwo się domyślać okresy równowagi to czas, gdy dzieci są spokojne, pogodne, pewne siebie, otwarte na doświadczenia, czego konsekwencją będzie szybsze przystosowanie się do nowej sytuacji.

Z kolei okresy braku równowagi obfitują w zachowania opozycyjne, dzieci w tym czasie często są rozdrażnione, uparte, zdystansowane do innych, trudniej się im odnaleźć w nowym otoczeniu.

Do zadań personelu żłobka należy m.in. łagodzenie symptomów trudności adaptacyjnych. Niektóre dzieci, adaptują się szybko i łatwo, niekiedy jednak trudności takie występują przez kilka, kilkanaście tygodni. Istotne jest, aby niepokojące objawy wraz z upływem czasu zanikały, a nie nasilały się.

Jeśli mają Państwo jakiekolwiek pytania, czy wątpliwości związane z tematem adaptacji w żłobku zapraszam do rozmowy bezpośredniej z naszym personelem podczas dni otwartych w Żłobku.

Jesteśmy do Państwa dyspozycji.